

## **Buiten de samenleving gestapeld**

Dinsdag 8 november bespreekt de Tweede Kamer de begroting 2012 van het ministerie van VWS. Reumapatiëntenbond-voorzitter en VVD-lid Peter Kooij zet de gevolgen van het kabinetsbeleid voor reumapatiënten op een rij. Zijn conclusie: chronisch zieken komen buiten de samenleving en het arbeidsproces te staan. Dat moet de VVD niet willen.

Fysiotherapie is belangrijk voor reumapatiënten. Voor iemand met een chronische aandoening is fysiotherapie (bewegen) namelijk van groot belang. Moest aanvankelijk de beurs pas getrokken worden na 12 behandelingen, met ingang van volgend jaar moet de reumapatiënt vanaf het begin zelf de rekening betalen. Daarop stapelt het kabinet de volgende bezuiniging, want met het verdwijnen van de vergoeding, verdwijnt ook een criterium om in aanmerking te komen voor een bijdrage in het kader van de Wet Tegemoetkoming Chronisch Zieken en Gehandicapten.

Reumapatiënten kunnen niet ongestraft medicijnen innemen tegen reuma. Regelmatig schrijft een specialist maagzuurremmers voor om schadelijke bijwerkingen in maag en darmen te voorkomen. Maagzuurremmers worden nu nog vergoed, maar vanaf 1 januari moet de reumapatiënt de kosten hiervan de eerste zes maanden zelf betalen. Van het medicijnenfront is ook nog ander slecht nieuws te melden. Reumapatiënten lopen het risico bepaalde medicijnen niet meer te krijgen. Omdat het ziekenhuis ze met een beperkt budget inkoopt. Is het budget op dan bijt de patiënt opnieuw in het stof en kan de reumapatiënt naar de belangrijke TNF-alfaremmers (biologische ontstekingsremmers) fluiten.

Buiten beschouwing laat ik hier dan nog een ander deel van de stapel: de verhoging van de Eigen bijdrage WMO hulpmiddelen, vermindering van de vervoersmogelijkheden, de verlaging van de compensatie chronisch zieken en ten slotte de afschaffing van een belangrijk deel van het Persoonsgebonden budget (PGB).

De combinatie van al deze bezuinigingsmaatregelen leidt ertoe dat we mensen met een chronische aandoening als reuma bovenmatig belasten en daarmee buiten de samenleving plaatsen. Wil een individu met een aandoening als reuma de kans krijgen voor zichzelf te zorgen en aan het werk te blijven, dan zullen we voorwaarden moeten scheppen om dat mogelijk te maken.

Nu stapelen we een muur aan bezuinigingsmaatregelen die participatie voorkomt en ervoor zorgt dat steeds meer mensen niet deel kunnen nemen aan het arbeidsproces en op termijn afhankelijk worden van een uitkering. In tijden van bezuinigen is dit een duidelijk voorbeeld van *"penny wise and a pound foolish"*.

*Peter Kooij  
Amsterdam, 3 november 2011*